

Arrest

nr. 79 894 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd op 9 juni 1993 geboren in Igbokoda (Ondo state). U bent een christen. U woonde in Igbo Nla (Ondo state). Uw beide ouders overleden toen u 16 jaar was. Toen ging u met uw jongere broer en zus in Gbokoda (Ondo state) wonen. U verklaart homoseksueel te zijn. Toen u 10 jaar oud was heeft uw vader 2 keer seks met u gehad. De tweede keer vond u dit leuk. Daarna hebt u nog relaties gehad met meisjes, maar u bent nooit met hen naar bed geweest. Tot uw 15e kwam O.T.(...), een meisje, u soms bezoeken. Ze was echter een gewone vriendin. Jullie waren geen koppel. Nadat u 15 jaar was hebt u haar nauwelijks nog gezien. Vanaf uw 16e ging u met 5 andere jongens naar het park. Jullie speelden er met elkaars geslachtsdelen en staken jullie vingers in elkaars anus. Sindsdien besefte u ten volle dat u homo was.

Korte tijd later, eveneens op uw 16e, na het overlijden van uw ouders, hebt u S.T.(...) leren kennen via een vriend Sh.(...). S.(...) is een man van ongeveer 45 jaar. Hij stelde u voor naar zijn huis te komen en zo begon jullie relatie. U sliep met hem tegen betaling. U vond de seks ook leuk. U ging sindsdien ongeveer 2 keer per week, na 22 uur, bij hem op bezoek. Er waren roddels in het dorp over het feit dat S.T.(...) met jonge jongens sliep. U weet zeker dat hij sliep met T.(...), een jongen van 10 jaar. Mogelijks sliep S.T.(...) ook met andere jongens. Deze geruchten bereikten ook A.(...), de koning van uw wijk en tevens de leider van de kerk. Op 16 mei 2011 was u in het huis van S.(...). Jullie hoorden rumoer op straat en gingen kijken. Er stond een grote woedende menigte voor het huis. S.T.(...) ging naar buiten en werd aangevallen. U kon door een raam springen en wegvluchten. Een vriend Su.(...) vertelde u dat u en T.(...) gezocht werden. U besloot het land te ontvluchten. U legde uw oom de situatie uit. Hij reageerde eerst boos, maar besloot uiteindelijk om u te helpen. Hij kwam u halen en bracht u dezelfde dag nog, op 16 mei 2011, per speedboot naar Kameroen. Daar sprak uw oom de kapitein van een schip aan. U bent vervolgens als verstekeling per schip naar België gekomen. U kwam op 12 juni 2011 aan in België en werd vervolgens per taxi naar Brussel gebracht. Op 14 juni 2011 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u vervolging vreest in uw land van herkomst vanwege uw homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met S.T.(...) (gehoor CGVS, p. 6,14). Er dient echter vastgesteld te worden dat u uw homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met S.T.(...) niet aannemelijk weet te maken.

Eerst en vooral is er het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 7 juli 2011, geen enkele melding gemaakt hebt van het feit dat u homoseksueel zou zijn. U verklaarde enkel dat u zichzelf prostitueerde met S.T.(...) en dat S.T.(...) een homoseksueel is (p. 3, pt 5). Bij het begin van het gehoor op het CGVS, op 27 januari 2012, werd u gevraagd of het interview bij de DVZ goed verlopen was. U antwoordde bevestigend. Op de vraag of u er de essentie van uw probleem kon uitleggen, antwoordde u: ja, maar niet alles (gehoor CGVS, p. 2). Nochtans vormt het feit dat u homo zou zijn net de kern van uw probleem. U stelde bij het CGVS immers zelf dat u in uw herkomstland vermoord zou worden omdat uw homoseksuele geaardheid er niet aanvaard wordt (gehoor CGVS, p. 14). Het feit dat u hierover bij de DVZ niets vermeldt, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende homoseksuele geaardheid. Niet alleen hebt u bij de DVZ niets gezegd over uw vermeende homoseksuele geaardheid, u hebt er zelfs verklaard dat u sinds 5 jaar een relatie hebt met een vrouw. In 'de verklaring', eveneens afgenomen op 7 juli 2011, verklaarde u dat uw burgerlijke staat ongehuwd is, maar dat u sinds ongeveer 5 jaar een partner hebt. U verklaarde verder dat deze partner O.T.(...) heet, van het vrouwelijke geslacht is, jonger dan 18 jaar is en momenteel bij haar ouders in Ondo state woont (p. 1,2, pt 14,15). Toen u hiermee geconfronteerd werd bij het CGVS, zei u dat u O.T.(...) sinds lang kent, maar dat u nooit een relatie met haar gehad hebt en dat u haar sinds uw 15e bijna niet meer gezien hebt. U verklaart ook dat mensen uit het dorp dachten dat jullie een relatie hadden (gehoor CGVS, p. 3,7,8). Hiermee overtuigt u niet, aangezien u zich bij de DVZ akkoord verklaarde met de inhoud van deze vragenlijst (p. 4). Op het CGVS verklaarde u ook dat u het op bij de DVZ eigenlijk over S.(...) had (gehoor CGVS, p.3), maar dit is in tegenstrijd met het feit dat u het toen wel degelijk over O.T.(...) had, dat u verklaarde dat het een vrouw was, dat ze bij haar ouders woont, en dat ze nog geen achttien jaar is (p. 1,2, pt 14,15), terwijl S.(...) ongeveer 45 jaar oud is (gehoor CGVS, p.4). Met andere woorden: bij de DVZ maakte u geen enkele melding van het feit dat u homo zou zijn en bevestigde u dit door te vermelden dat u sinds 5 jaar een relatie hebt met een vrouw. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met S.T.(...) reeds van in het begin ernstig ondermijnd.

Daarnaast kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksualiteit. U verklaart dat u 2 keer seks had met uw vader toen u 10 jaar oud was, dat u het de tweede keer leuk vond en dat u sindsdien weet dat u homo bent (gehoor CGVS, p.4). U hebt deze ervaring ook gedeeld met een vriend en gezegd dat u het leuk vond (gehoor CGVS, p.9). Het is om te beginnen bizar dat u zo nonchalant lijkt om te gaan met het gegeven dat u op 10-jarige leeftijd seks had met uw eigen vader, gezien het in de praktijk om incestueuze verkrachting van een kind

door een volwassene gaat. Uw verklaringen hierover komen dan ook weinig doorleefd over. Verderop in het gehoor stelde u dat u na uw 10 jaar nog relaties hebt gehad met meisjes. Er werd u gevraagd waarom u nog relaties had met meisjes als u al wist dat u homo was. Vervolgens stelde u uw verklaringen bij en verklaarde u dat u niet op uw 10e, maar pas op uw 16e besepte dat u homo was (gehoor CGVS, p.7). Het feit dat u uw verklaringen bijstelt naarmate er extra vragen wordt gesteld, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

U verklaarde dus in 2e instantie dat u sinds uw 16e ten volle besepte dat u homo was toen u, nog voor u S.T.(...) kende, met 5 andere jongens naar het park ging en jullie er met elkaars geslachtsdelen speelden en jullie vingers in elkaars anus staken (gehoor CGVS, p.7). Toen u meermaals gevraagd werd om deze gebeurtenissen, en dan vooral de aanleiding ertoe, in detail toe te lichten, viel op dat u telkens vage antwoorden gaf en om deze vraag heen probeerde te fietsen (gehoor CGVS, p.8). U had het ook voortdurend over S.T.(...), terwijl u ervoor verklaard had dat u met deze jongens naar het park ging, nog vóór u S.(...) kende (gehoor CGVS, p.7, 8). Uiteindelijk stelde u over uw eerste homoseksuele ervaring in het park dat u er met een vriend was en dat hij het al lang vroeg. U vermoed dat hij wist dat u homo bent omdat u hem in het verleden verteld had dat u seks had met uw vader en dat u het leuk vond. Er waren ook andere jongens. Er was drank. Uw vriend begon te vertellen en begon jullie aan te raken en jullie speelden mee (gehoor CGVS, p.8,9). Deze verklaringen zijn ten eerste vrij vaag, temeer u meerdere keren gevraagd werd deze gebeurtenissen duidelijk toe te lichten (gehoor CGVS, p.8). Daarnaast zou men, gegeven het heersende homofobe klimaat in uw land van herkomst, verwachten dat jonge homo's erg voorzichtig zouden zijn betreffende het bekendmaken van hun geaardheid, het proberen achterhalen van de geaardheid van andere jonge mannen en het maken van voorstellen tot homoseksuele handelingen op een openbare plaats. In uw verklaringen is echter niets terug te vinden van dergelijke voorzichtigheid bij u of bij uw vrienden, wat de ondoorleefdheid van uw relaas opnieuw aantoont.

Op de vraag wat u voelde toen u op uw 16e besepte dat u homo was, antwoordde u dat u zich goed voelde. Op de vraag of u ook gevoelens van schaamte of schuld kende antwoordde u dat er niets over voelde en dat u en de ander jongens tegen elkaar zegden dat jullie rijk zouden worden (gehoor CGVS, p.9). Op de vraag wat u voelde bij de aanvang van uw relatie met S.T.(...) antwoordde u dat u het plezant vond, niet erg en dat het de eerste keer wel een beetje pijn deed (gehoor CGVS, p. 11). Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het echter bijzonder merkwaardig dat u zich nooit vragen zou gesteld hebben omtrent uw homoseksualiteit. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u homo was, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met gevoelens van twijfel, of schaamte omwille van het feit dat uw geaardheid en uw homoseksuele contacten sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw pas ontdekte homoseksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over. Op de vraag hoe u uw geaardheid combineert met uw christelijke geloof, antwoordde u dat u er niets mis mee ziet en dat u zeker bent dat er nog mensen in de kerk zijn die met iets anders bezig zijn.

Op de vraag hoe u uw geaardheid combineert met de openlijke afkeuring ervan door uw godsdienst, antwoordde u dat de mensen in kerk niet weten wat u denkt en dat alleen uw vrienden weet hebben van uw geaardheid (gehoor CGVS, p. 14). Het is opvallend dat u het in uw antwoorden enkel hebt over andere kerkhangers. U zegt niets over uw eigen individuele keuze en motieven om al dan niet een godsdienst te blijven belijden die uw geaardheid afkeurt. U geeft dus impliciet aan dat u hier nog niet over hebt nagedacht, wat opnieuw de aannemelijkheid van uw vermeende homoseksuele geaardheid ondergraaft.

Verder kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de onvoorzichtigheid die u als homo aan de dag legde. Er waren roddels in het dorp over het feit dat S.T.(...) met jonge jongens sliep. Deze geruchten bereikten ook A.(...), de koning van uw wijk en tevens de leider van de kerk. U wist hiervan, maar dit belette u niet om uw (betaalde) relatie met S.(...) verder te zetten. U vond het moeilijk om te stoppen omdat u het leuk vond en omdat u geld kreeg. U hebt niets over deze roddels verteld tegen S.(...). U was bang om het te zeggen omdat hij over veel voodoo-krachten beschikt (gehoor CGVS p. 6,10). Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het merkwaardig dat u zo onverschillig omging met de informatie dat er geruchten in de buurt waren over de homoseksuele activiteiten van S.T.(...) met jonge jongens. U hebt de relatie niet stopgezet, u hebt klaarblijkelijk geen voorzorgsmaatregelen genomen en hebt ook niets over de roddels gezegd tegen S.(...). Nochtans stelt u dat u weet dat men homo's zou vermoorden in uw dorp (gehoor

CGVS, p. 13). *U hebt met andere woorden geen voorzorgsmaatregelen genomen ondanks het feit dat u het risico liep gedood te worden. Uw onvoorzichtigheid komt weinig aannemelijk over.*

Daarnaast is ook uw kennis van de wetgeving in België en de ontmoetingsplaatsen voor homo's in België beperkt én foutief. U verklaart dat u bij aankomst in België niet wist of de Belgische wetgeving homoseksualiteit al dan niet toelaat. Meer zelfs, u stelt dat u er niet over hebt gedacht (gehoor CGVS, p.13). Van iemand die internationale bescherming zoekt vanwege vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid, zou toch op zijn minst verwacht mogen worden dat hij weet of homoseksualiteit al dan niet door de wet is toegelaten in het land waar hij bescherming zoekt. Het feit dat u dit niet wist en er zelfs niet aan gedacht had, ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vervolging en de geloofwaardigheid van uw relaas.

Op de vraag of u al andere homoseksuelen ontmoet hebt in België, antwoordt u dat u 1 keer naar een ontmoetingsplaats voor homo's geweest bent in Petit Château, dat deze bijeenkomst elke laatste donderdag van de maand plaatsvindt, maar dat u er daarna wegbleef omdat u de taal niet kent en omdat u vreest dat andere zwarten uit de buurt u zouden zien als u er binnengaat. U kent ook geen organisaties die opkomen voor de rechten van homo's (gehoor CGVS, p. 13,14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het dossier, blijkt echter dat Petit-Château tot nader order nog steeds een opvangcentrum voor asielzoekers is en helemaal geen ontmoetingsplaats voor homo's. Eveneens uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die is toegevoegd aan het dossier, blijkt dat er elke laatste donderdagavond van de maand een ontmoetingsmoment voor LGBT (lesbian, gay, bisexual, transsexual) uit Afrika en het Midden-Oosten plaatsvindt in de Rainbow House in Brussel. Het is vreemd dat u dit ontmoetingsmoment situeert in een opvangcentrum voor asielzoekers en niet in de Rainbow House. Bovendien snijdt uw argument dat u de taal niet kent geen hout, aangezien dit ontmoetingsmoment net bedoeld is voor een internationaal publiek en Engels dus zeker één van de voertalen is. Uit uw foutieve verklaringen over deze bijeenkomsten kunnen we afleiden dat u nog nooit naar zo'n bijeenkomst bent geweest. Het feit dat u reeds 7 maanden in België verblijft, maar nog geen ontmoetingsplaats voor homo's hebt bezocht en geen enkele organisatie in België kent die opkomt voor de rechten van homo's kent, toont uw beperkte interesse voor het leren kennen van andere homo's en uw beperkte interesse voor homorechten aan. Het bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met S.T.(...). Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met S.T.(...).

Gezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst of reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag) evenals de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vangt aan met een theoretische bespreking van het begrip materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat een louter theoretische omschrijving van een juridisch begrip, zoals de motiveringsplicht, niet volstaat om te kunnen besluiten

dat dit beginsel geschonden zou zijn. Verzoeker dient met concrete argumenten de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De motivering dient verder als geheel te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Verzoeker herhaalt dat hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten omwille van het feit dat hij een homoseksueel is en omwille van zijn relatie met S.T.(...). Waar de commissaris-generaal verzoeker verwijt dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet verteld heeft dat hij homoseksueel was, stelt verzoeker dat hij wel heeft meegedeeld dat hij in de prostitutie werkte. Verder zou het gehoor snel verlopen zijn en vroeg men hem enkel de grote lijnen van zijn problemen te beschrijven. Verzoeker stelt dat hij de kans niet heeft gekregen om mee te delen dat hij homoseksueel is. Verzoeker bevestigt dat hij op 10-jarige leeftijd tweemaal seks had met zijn vader, maar het ging niet om verkrachting. Verzoeker stelt verder dat hij langzaam over een periode van meerdere jaren vaststelde dat hij homoseksueel was. Hij had de ervaring met zijn vader, de jongens in het park en met S.T.(...). Deze

relatie met S.T.(...) kon hij volhouden omdat hij zelf ook homoseksueel is. Verzoeker benadrukt nogmaals dat hij nooit seksuele relaties heeft gehad met vrouwen.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het vreemd is dat verzoeker bij het ontdekken van zijn homoseksuele geaardheid niet gebukt ging onder gevoelens van twijfel en schaamte, stelt verzoeker dat dit geen objectieve motivering betreft, zonder eigen interpretaties.

Verzoeker bevestigt dat hij op de hoogte was dat er geruchten waren dat S.T.(...) met jongens sliep, maar hij kon zijn relatie met S.T.(...) niet stopzetten omdat hij gedreven werd door seksuele geneugten en door het financiële aspect van de relatie.

Verzoeker stelt dat hij in België nog geen zielsgenoten ontmoet heeft. Hij wijst er verder op dat hij problemen heeft en dat zijn hoofd niet staat op het ontmoeten en opzoeken van andere homoseksuelen. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal ook hier subjectief oordeelt, aangezien niet elke homoseksueel bij aankomst in België andere homoseksuelen gaat opzoeken. Verzoeker wijst erop dat het gegeven al dan niet homoseksuele organisaties op te zoeken niet bewijst of men effectief homoseksueel is of niet.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS, nr. 163.364 van 10 oktober 2006).

De Raad merkt op dat verzoeker inderdaad nergens op de DVZ verklaard heeft homoseksueel te zijn en dat hij daarentegen de lijst met persoonsgegevens van de DVZ wel heeft gesteld dat hij reeds vijf jaar samen is met O.T.(...), een vrouwelijke partner. Wanneer men verzoeker hierop wijst tijdens het gehoor stelt hij dat hij het eigenlijk had over S.T.(...) (gehoor Commissariaat-generaal p. 3), maar uit het administratief dossier (verklaring persoonsgegevens van DVZ punt 14 en 15) is duidelijk dat verzoeker hier poogt om een *a posteriori* verklaring te geven van de tegenstrijdigheden in zijn relaas. Dit maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van de rest van verzoekers relaas in gedrang. Het louter stellen dat het op de DVZ zeer snel is verlopen en dat hij geen tijd kreeg om te vertellen dat hij homoseksueel is, kan deze appreciatie niet veranderen.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt dat de bestreden beslissing geen objectieve motieven bevat, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft genomen op basis van alle relevante elementen die zich in het administratief dossier bevinden en dat dus niet kan gezegd worden dat deze zijn appreciatiebevoegdheid te buiten is gegaan.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS